

ЧОВЪКЪТЪ, МЕЧКАТА И ЗАЯКЪТЪ-ЛОВЕЦЪ

(Народна приказка)

Една мечка нападнала селянинъ на нивата и му изяла воловетъ. После поискала да изяде и него, та му поржчала:

— Иди се измий въ дола, па ела. Ще изямъ и тебе тогава! Човъкътъ се изплашилъ много, но нѣмало какъ да се спаси. Тръгналъ къмъ дола и заплакалъ.

Срещналъ го заякътъ.

— Защо плачешъ бе, Гиго? Какво ти е?

— Ехъ, не питай, — казалъ човъкътъ — мечката ми изяде воловетъ, че и мене иска да изяде, изпрати ме, да се измия!

Заякътъ го зауспокоявалъ:

— Не се страхувай, Гиго, азъ ще те отърва! Ти мене слушай! Намѣри ми само две сламки за пищовъ и елова кора за силихъ, па ще отида на онази могила и ще те питамъ за ловъ. После ще видишъ, какво ще стане!

Човъкътъ си помислилъ: може ли да бжде, мечката да се уплаши отъ такова малко зайче! Ама, хайде, нѣма що да се прави, и това ще опита!

Той намѣрилъ две сламки и елова кора. Заякътъ се въоръжилъ, изкачилъ се на отсрещната могила и се развикалъ:

— Брей, Гиго! Какво правишъ тамъ, бре? Нѣма ли нѣкакъвъ ловъ къмъ тебе?

Мечката чула гласа и попитала:

— Какво е това, кого викатъ?

— Нищо, — казалъ човъкътъ — ловци търсятъ ловъ, та питатъ, нѣма ли звѣрове тждява.

Мечката се уплашила и казала:

— Слушай, човѣче, недей ме издава, и азъ нѣма да те изямъ!

Заякътъ въ това време пакъ се развикалъ:

— Ей, човѣче, не чувашъ ли, бре! Нѣма ли нѣкакъвъ ловъ къмъ тебе? Човъкътъ извикалъ: — Нѣма, нѣмаа! Мечката още повече се уплашила и казала:

— Слушай, скрий ме въ чувала, да не ме видятъ ловджиитъ. Пъхнала се мечката въ чувала, човъкътъ го завързалъ, а заякътъ въ това време се развикалъ още по-силно:

— Ей, чичоо! Ами какво е това черното, при тебе?

— Нищо нѣма, нищо, — отговорилъ човъкътъ, това е чувалътъ съ сѣното.

